

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De compunctione cordis. 21

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

ne facit. Sic omne carnale gaudium,
Eccls. 1. blandè intrat: sed in fine, mordet &
 perimit. Quid potes alibi videre, quod
 hîc non vides? Ecce cælum, & terra, &
 omnia elementa; nam ex istis, omnia
 sunt facta.

8 Quid potes alicubi videre, quod
 diu potest sub sole permanere? Credis
 te forsitan satiari, sed non poteris per-
Eccls. 3. tingere. Si cuncta videres præsentia,
Pf. 122. quid esset nisi visio vana? Leua oculos
 tuos ad Deum in excelsis, & ora pro
 peccatis tuis & negligentis. Dimitte
 vana vanis: tu autem intende illis, quæ
Matt. 6. tibi præcepit Deus. Claude super te
 ostium tuum, & voca ad te Iesum, di-
 lectum tuum. Mane cum eo in cella,
 quia non inuenies alibi tantam pacem.
 Si non exisses, nec quicquam de ru-
 moribus audisses, meliùs in bona pace
 permansisses. Ex quo noua delectat
 aliquando audire, oportet te exinde
 turbationem cordis tolerare.

CAP. XXI.

De compunctione cordis.

Prou. 19 1 **S**i vis aliquid proficere, cōserua te
 in timore Dei, & noli esse nimis
 liber;

liber: sed sub disciplina, cohibe omnes sensus tuos, nec ineptæ te tradas lætitiæ. Da te ad cordis compunctionem, & inuenies deuotionem. Compunctio multa bona aperit, quæ dissolutio citò perdere consueuit. Mirū est, quòd homo potest vniquam perfectè in hac vita lætari: qui suum exiliū, & tam multa pericula animæ suæ, cōsiderat & pēsat.

2 Propter leuitatem cordis, & negligentiam defectuum nostrorum, non sentimus animæ nostræ dolores: sed sæpè vanè ridemus, quādo meritò flere deberemus. Non est vera libertas, nec bona lætitia, nisi in timore Dei cū bona conscientia. Fœlix, qui abiicere potest omne impedimentum distractionis, & ad vnionem se recolligere sanctæ compunctionis. Fœlix, qui à se abdicat, quicquid conscientiam suam maculare potest vel grauare. Certa viriliter, consuetudo consuetudine vincitur. Si tu scis homines dimittere, ipsi benè te dimittent tua facta facere.

3 Non attrahas tibi res aliorum, nec te implices causis maiorum. Habe semper oculū super te primum, & admo-
neas te ipsum specialiter, præ omnibus

C 6 tibi

Gal. 1. tibi dilectis. Si non habes fauorem hominum, noli ex hoc triftari: fed hoc fit tibi graue, quia non habes te fatis benè & circumfpectè, ficut deceret Dei feruum, & deuotum religiosum conuerfari. *Pfal. 76* Vtilius est fæpè & fecurius, quòd homo non habeat multas confolationes in hac vita, fecundùm carnem precipuè. Tamen quòd diuinas non habemus, aut rariùs fentimus, nos in culpa fumus: quia compunctionem cordis non quærimus, nec vanas & externas omnino abiicimus.

4 Cognofce te indignũ diuina confolatione, fed magis dignum multa tribulatione. Quando homo eft perfecte compunctus, tunc grauis & amarus eft ei totus mundus. Bonus homo, fufficientem inuenit materiam dolendi & flendi. Siue enim fe confiderat, fiue de proximo penfat, fcit quia nemo fine tribulatione hîc viuit. Et quantò ftrictiùs fe fe confiderat, tantò amplius dolet. Materie iufti doloris & internæ compunctionis, funt peccata & vitia noftra, quibus ita inuoluti iacemus, vt rarò cæleftia contemplari valeamus.

5 Si frequentius de morte tua, quàm *Eccli. 7.*
de longitudine vitæ cogitares, non du-
bium quin feruentius te emendares.
Si etiam futuras inferni siue purgato- *Mat. 25*
rij pœnas, cordialiter perpenderes,
credo quòd libenter laborem & dolo-
rem sustineres, & nihil rigoris formi-
dares. Sed quia ad cor ista non transf-
eunt, & blandimenta adhuc amamus,
ideò frigidi & valdè pigri remanemus.

6 Sæpè est inopia spiritus, vnde tam
leuiter conqueritur miserum corpus.
Ora igitur humiliter ad Dominum, vt
det tibi compunctionis spiritum, &
dic cum Propheta: Ciba me Domine *Psal. 79*
pane lachrymarum, & potum da mihi,
in lachrymis, in mensura.

CAP. XXII.

De consideratione humana miseria.

1 **M**ISER es, vbicumque fueris,
& quocumque te verteris, nisi
ad Deum te conuertas. Quid turbaris,
quia non succedit tibi, sicut vis & desi-
deras? Quis est, qui habet omnia, se- *Eccli. 6.*
cundùm suam voluntatem? Nec ego,
nec tu, nec aliquis hominum super ter-
ram.